ĐẶNG HIỀN

BÀI HÀNH THÁNG TƯ
-thơ Cao Vị Khanh-

“Vậy đó, tưởng quên mà vẫn nhớ…”
Có những ký ức không nằm trong lịch sử,
mà nằm trong giọng người khi hát rất khẽ.
Một đêm vỡ tuyến…
một đời lưu lạc…
và những cái tên không còn ai gọi.
Bài hát này không kể lại chiến tranh.
Nó kể lại **phần còn sót lại sau chiến tranh** —
nơi người sống tiếp, nhưng ký ức thì không bao giờ rời đi.
Bài hát này không đứng về bên nào.
Nó đứng về phía những con người
đã đi qua một thời mà
cái mất không thể thống kê,
và nỗi buồn không có quốc tịch.

Một khúc ballad chậm —
như cách ký ức tự trôi về,
không cần ai cho phép.

Video link:
https://youtu.be/oUnMzvo_XqQ